

अजशब्दनिर्वक्ति नहीति ॥ ७४ ॥ नोक्तेति सत्यभाषित्वात् ॥ ७५ ॥ पृथिव्यमेजांसिसत्त्वाद्वाकाशौत्यत्तदुभयात्मत्वाद्वासत्यनामाहमित्यर्थः पौष्करेमन्नाभिकमलोत्थे ॥ ७६ ॥ सत्त्वेनतायतेपालय
तेवासत्त्वंतनोतिविस्तारयतिवासत्त्वतःसत्त्वमस्यस्मिन्नितिसत्त्वतः सत्त्वपूर्वकमेवसर्वकर्माचरतीतिसत्त्वतः सत्त्वतएवसात्त्वतः तायुसंतानपालनयोस्तनुविस्तारेआभ्यांसत्त्वशब्दपूर्वाभ्यांङः तत्पूर्वमरुद्भ्यामित्यत्रश्रु
तोमत्वर्थीयस्तत्प्रत्ययोबाहुलकात्सत्त्वशब्दादपि अंतैर्द्वितांतानुकरणमेवप्रातिपदिकं सत्त्वब्रह्मतद्वंतःसत्त्वंतः और्षभत्वं तेषामिदंतंत्रंसात्त्वतंपांचरात्रादितजन्यज्ञानेनदृष्टोहंसात्त्वतोवेत्यभिप्रेत्याह सत्त्वादिति ॥
॥ ७७ ॥ निराशीःकर्मनिष्कामकर्म ॥ ७८ ॥ कृषामीति कृष्णायसोलांगलकीलरूपी ॥ ७९ ॥ विशब्दःपक्षिवाचीव्योमचारित्वसामान्याद्वायुतेजसोर्मैघरूपास्वप्सुचवर्तते कुःपृथ्वीठशब्दआकाशवच

नहिजातो नजायेयं नजनिष्येकदाचन ॥ क्षेत्रज्ञःसर्वभूतानांतस्मादहमजःस्मृतः॥ ७४ ॥ नोक्तपूर्वमयाक्षुद्रमश्लीलंवाकदाचन ॥ ऋताब्रह्मसुतासामेसत्यादे
वीसरस्वती ॥ ७५ ॥ सच्चासच्चैवकौंतेयमयावेशितमात्मनि ॥ पौष्करेब्रह्मसदनेसत्यंमामृषयोविदुः ॥ ७६ ॥ सत्त्वान्नच्युतपूर्वोहंसत्त्वंवैविद्धिमत्कृतं ॥ जन्मनी
हाभवेत्सत्त्वंपौर्विकंमेधनंजय ॥ ७७ ॥ निराशीःकर्मसंयुक्तःसत्त्वतश्चाप्यकल्मषः ॥ सात्त्वतज्ञानदृष्टोहंसत्त्वतामितिसात्त्वतः ॥ ७८ ॥ कृषामिमेदिनींपार्थभूत्वा
कार्णायसोमहान् ॥ कृष्णोवर्णश्चमेयस्मात्तस्मात्कृष्णोहमर्जुन ॥ ७९ ॥ मयासंश्लेषिताभूमिरद्विव्योमचवायुना ॥ वायुश्चतेजसासार्धवैकुण्ठत्वंततोमम ॥
॥ ८० ॥ निर्वाणंपरमंब्रह्मधर्मोसौपरउच्यते ॥ तस्मान्नच्युतपूर्वोहमच्युतस्तेनकर्मणा ॥ ८१ ॥ पृथिवीनभसीचोभेविश्रुतेविश्वतोमुखे ॥ तयोःसंधारणार्थंहि
मामधोक्षजमंजसा ॥ ८२ ॥ निरुक्तंवेदविदुषोवेदशब्दार्थंचितकाः ॥ तेषांगायंतिप्राग्वंशेअधोक्षजइतिस्थितिः॥ ८३ ॥ शब्दएकपदैरेषव्याहृतःपरमर्षिभिः॥
नान्योत्थधोक्षजोलोकेऋतेनारायणंप्रभुं ॥ ८४ ॥ घृतंममार्चिषोलोकेजंतूनांप्राणधारणं ॥ घृतार्चिरहमव्यग्रैर्वेदज्ञैःपरिकीर्तितः ॥ ८५ ॥ त्रयोहिधातवःख्या
ताःकर्मजाइतियेस्मृताः ॥ पित्तंश्लेष्माचवायुश्चएषसंघातउच्यते ॥ ८६ ॥ एतैश्चधार्यतेजंतुरेतैःक्षीणैश्चक्षीयते ॥ आयुर्वेदविदस्तस्मात्त्रिधातुंमांप्रचक्षते ॥
॥ ८७ ॥ वृषोहिभगवान्धर्मःख्यातोलोकेषुभारत ॥ नैघंटुकपदाख्यानेविद्धिमांवृषमुत्तमं ॥ ८८ ॥

नः एतेषांसमाहारोविकुण्ठं वर्णागमेनविकुण्ठशब्दउत्पन्नः विकुण्ठानामयंश्लेषणकर्तविकुण्ठइत्यभिसंधायाह मयेति विगताकुण्ठापंचानांभूतानांमेलनेअसामर्थ्यस्यसःविकुण्ठः स्वार्थेतद्धितः इतिस्पष्टार्थः ॥ ८० ॥
॥ ८१ ॥ अधइतिपृथिवी अक्षूव्याप्तौइत्यतोऽक्आकाशः तेउभेसंजयतिसंगेनधारयतीतिअधोक्षजइत्याह पृथिवीति अधोक्षशब्दपूर्वात्संजेःकः अनिदितामितिनकारलोपः ॥ ८२ ॥ निर्वचनांतरमाह
निरुक्तमिति ॥ ८३ ॥ एकपदैःपृथक्पदैः प्राग्वंशेयज्ञशालैकदेशेअतंतिसततंगच्छंत्यस्मिन्नितिअः अतसातत्यगमनेऽस्माङ्कः धोक्षः दुहप्रपूरणेऽस्मात्औणादिकःसः गुणभषभावौ जायतेस्मात्सर्वमितिजः
जगल्लयस्थितिजन्मस्थानमित्यर्थः ॥ ८४ ॥ ममवन्हिस्वरूपस्यार्चिषोवर्धकमितिशेषः ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ त्रयोधातवउपाधिभूताःसत्यस्यसन्निधातुः ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ * सुषामादित्वात्पत्वं